

## PICS DE COLLROIG

Alta Cerdanya

des de Sant Martí d'Envals

Distància	7,25 km (anada)
Desnivell acumulat	1232 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	18 de gener de 2009
Cartografia	Ed. Alpina. Cerdanya (1:40000)
Punts per a GPS	<a href="http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=277954">http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=277954</a>



Ens ho havien dit, ho havíem llegit i vàrem poder comprovar-ho. Els de Collroig son uns cims on hi reina la solitud. Tant de contrast amb el seu veí del nord, el Carlit! I més fàcilment assolibles.

A l'estiu aquesta excursió, per sol ixent, pot resultar monòtona: un paisatge sense gaire contrastos per entremig de pletes i rasos. Llavors és millor pujar-hi per ponent, des de Fontviva, amb una mica menys de desnivell, però un pendent considerable. Amb neu canvia

totalment i resulta agradable. Però ha d'haver-n'hi força: és molt obert, assolellat i es fon de pressa. L'escalf del sol ens assegura una caminada plàcida i podem començar a caminar més de bona hora.

A banda del desnivell que supera els mil dos-cents metres, seguint l'itinerari, les úniques dificultats es concentren a la part final, a partir del coll. I més concretament per enfilarse a la piràmide cimera del pic occidental. Segons la quantitat i l'estat de la neu, el darrer tram d'aquest cim pot requerir piolet i grampons. Te un pendent força pronunciat. Nosaltres a més varem trobar-hi plaques de vent. Tot i que podíem evitar per baix, varem preferir no arriscar-nos-hi. Així que solament pujàrem a l'oriental, lleugerament més baix.

Un dia assolellat, la solitud del camí i del cim més el paisatge que s'albira suposaren una excursió rodona.

Des d'Angostrina, a la Carretera D-618 en direcció a Targassona, just a la sortida nord del poble, es pren una pista asfaltada que surt a mà esquerra (gran rètol indicador de massís del Carlit i les Bolloses). Primer marxa vers mestral i després cap al nord, pel marge dret del riu d'Angostrina. Al cap d'uns dos quilòmetres arribem a l'alçada d'una central elèctrica (a mà dreta) on a l'esquerra de la pista hi ha una zona d'aparcament. Continuem per la pista (progressivament en estat més precari però apte, amb precaució, per a tota mena de vehicles) i al cap 1,7 quilòmetres més arribem a Sant Martí d'Envals. (1.582 m). A partir d'aquí el tràfec hi és restringit. Zona d'aparcament. La petita i bonica esglésiola romànica la tenim unes passes més amunt de l'aparcament.

De davant mateix de l'esglésiola i pel costat d'una cabana de pedra, surt un corriol fressat i senyalitzat amb pintura groga. S'enfila fent llaçades entremig d'una avellanosa, vers ponent. Després, més dreturer, gira a garbí (s.o.). (1) El corriol

acaba a la Pleta de les Escaldes. La travessem vers ponent per anar a buscar la pista que hi puja des de Sant Martí (1.810 m, 40').

Seguim la pista vers el nord. Creuem una tanca per bestiar i encetem un tram estret guanyat a la roca. Suau pendent. Travessem encara una altra tanca i més endavant la pista fa un revolt a l'esquerra. Des d'aquest punt podem albirar el nostre objectiu. Després ens restarà amagat força estona. Quan arribem a l'alçada del Rieral del Estanyets, el creuem per un pontarró. A partir d'aquí la pista inicia una marrada vers la dreta. És el moment de deixar-la i continuar vers mestral (n.o.) enfilant-nos amb moderat pendent al llom que tenim en aquella direcció. Com a referència, trobarem un registre d'una conducció d'aigua. Però si no el localitzem no cal patir-hi dons, continuant amb la mateixa direcció abastarem la Jaça dels Capellans igualment. Cabana pastoral i petita construcció per a la captació d'aigua. Aquí també acaba la pista que hem deixat. (2.076 m., 2h 10').

La jaça és un bon punt per fer una parada i observar la ruta. Encara no podem veure els pics de Collroig ni els seus veïns. La carena que tenim en direcció a mestral ens ho impedeix. És en aquesta direcció que continuarem, ara amb pendent més pronunciat. Es tracta de superar la llarga graonada que fa el Ras de Carlit. Anem deixant enrere els darrers exemplars de la migrada pineda que ens ha acompanyat des de la Pleta de les Escaldes. Després de la pujada, ja podem albirar el cordal carener que va des del Pic de les Toses a l'esquerra, el de Collroig occidental, el propi Collroig, l'Oriental, el Pic de la Serra de les Xemeneies i el Tossal Colomer, el de més a la dreta.

No podem veure encara l'estany de Collroig que queda enclotat al fons del petit circ que formen el Pic de les Toses i el del Collroig. No el veurem fins que hi seguem ben a la vora. Ara el terreny s'aplana, continuem vers mestral fins que albirem un antic refugi metàl·lic (totalment inutilitzat) i l'estany. (2.440 m, 3h 10').

Ens cal ara enfilarnos al coll. Per fer-ho, la forma més fàcil és anar a buscar el peu del contrafort que baixa del Pic de Collroig Oriental i enfilarnos pel seu llom. El pendent és molt pronunciat primer, després, prop del cim es suavitza. En aquest punt iniciem un flanqueig fins al coll. (2.743 m, 4h 10').

Al coll tenim a tocar el dos cims. Podem enfilarnos a l'occidental (el de l'esquerra) i retronar-hi per anar a l'oriental.(2) Seguirem lleugerament separats del fil carener per evitar la cornisa. Pendent moderat. Des del coll en poca estona abastem el cim oriental. (2.804 m, 4h 20'). Gaudim d'una bona perspectiva de la Vall de Fontviva i de tota la plana cerdana.

Per la davallada no cal retornar al coll, podem baixar directament per una pala de moderada inclinació que ens mena al llom per on hem pujat. Retornem pel mateix camí a Sant Martí d'Envalls en 2h 35'.

- (1) Segons la quantitat de neu és possible que aquest corriol sigui difícil de seguir. Llavors tenim l'alternativa de pujar per la pista que marxa vers migdia i després d'un gir de 180°, vers el nord. Amb una mica més d'estona, ens deixa al mateix punt on acaba el corriol: la Pleta de les Escaldes. Si per la mateixa raó no hem pogut passar més enllà de la central elèctrica, és preferible iniciar l'excursió a les Escaldes. Des d'aquesta població seguim vers el nord el GRP de la Volta al Carlit que ens deixarà just al punt on la pista fa el gir de 180°.

(2) Una placa de vent ens va fer desistir de pujar a l'Occidental. Els darrers metres mostren una forta inclinació pel que ens pot caldre piolet i grampons.